

מסכת ביצה

פרק ב

א. יום טוב שחל להיות ערב שבת, לא יבשל אדם בפתחלה מיום טוב לשבת, אבל מבשל הוא ליום טוב, ואם הותר, הותר לשבת, ועושה תבשיל מערב יום טוב וסומך עליו לשבת. בית שמאי אומרים, שני תבשילין. ובית הלל אומרים, תבשיל אחד. ושון בדג וביצה שעליו שהן שני תבשילין. אכלו או שאבד, לא יבשל עליו בפתחלה. ואם שיר ממנו כל שהוא, סומך עליו לשבת:

ב. חל להיות אחר השבת, בית שמאי אומרים, מטבילין את הכל מלפני השבת, ובית הלל אומרים, פלים מלפני השבת, ואדם בשבת:

ג. ושון שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרו, אבל לא מטבילין. ומטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה:

ד. בית שמאי אומרים, מביאין שלמים ואין סומכין עליהן, אבל לא עולות. ובית הלל אומרים, מביאין שלמים ועולות וסומכין

עֲלֵיהֶם:

ה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, לֹא יָחַם אָדָם חֲמִין לְרַגְלָיו, אֲלֵא אִם כֵּן רְאוּיִין לְשִׁתָּהּ. וּבֵית הֵלֵל מְתִירִין. עוֹשֶׂה אָדָם מְדוּרָה וּמִתְחַמֵּם כְּגִגְדָה:

ו. שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים רַבֵּן גַּמְלִיאֵל מַחְמִיר כְּדִבְרֵי בֵּית שְׁמַאי, אֵין טוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין מִיּוֹם טוֹב לַשַּׁבָּת, וְאֵין זוֹקְפִין אֶת הַמְּנוּרָה בְּיוֹם טוֹב, וְאֵין אוֹפִין פֶּתִין גְּרִיצִין אֲלֵא רִקִּיקוֹן. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, מִימֵיהֶן שֶׁל בֵּית אֲבָא לֹא הָיוּ אוֹפִין פֶּתִין גְּרִיצִין, אֲלֵא רִקִּיקוֹן. אָמְרוּ לוֹ, מַה נַּעֲשֶׂה לְבֵית אֲבִיד, שֶׁהָיוּ מַחְמִירִין עַל עֲצָמָן וּמְקֻלִּין לְכָל יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת אוֹפִין פֶּתִין גְּרִיצִין וְחֹרִי:

ז. אֵף הוּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים לְהַקֵּל, מְכַבְּדִין בֵּין הַמְּטוֹת, וּמַנִּיחִין אֶת הַמַּגָּמַר בְּיוֹם טוֹב, וְעוֹשִׂין גְּדִי מְקַלֵּס בְּלִילֵי פֶסְחִים. וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין:

ח. שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה מְתִיר, וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין. פָּרְתוּ יוֹצֵאָה בְּרִצּוּעָה שְׁכִין קֶרְנִיָּה, וּמְקַרְדִּין אֶת הַבֶּהֱמָה בְּיוֹם טוֹב, וְשׁוֹחֲקִין אֶת הַפֶּלְפֶּלִין בְּרַחֲמִים שְׁלָהֶם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין מְקַרְדִּין אֶת הַבֶּהֱמָה בְּיוֹם טוֹב, מִפְּנֵי שֶׁעוֹשֶׂה חֲבוּרָה, אֲבָל מְקַרְצְפִין. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין מְקַרְדִּין, אֵף לֹא מְקַרְצְפִין:

ט. הַרְחִים נֶשֶׁל פִּלְפִּלִּין טִמְאַה, מִשּׁוּם שְׁלִשָּׁה כִּלִּים, מִשּׁוּם כָּלִי קָבוֹל, וּמִשּׁוּם כָּלִי מַתְכוּת, וּמִשּׁוּם כָּלִי כְּבָרָה:

י. עֲגָלָה נֶשֶׁל קָטָן טִמְאַה מִדָּרֶס וְנִטְלָת בְּשִׁבָּת, וְאִינָה נִגְרָרֶת אֶלָּא עַל גְּבֵי כִלִּים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַכִּלִּים אֵין נִגְרָרִין חוּץ מִן הָעֲגָלָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כּוֹבֶשֶׁת: